

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 7 maj 1918 kl. 6 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om tillägg till lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta m. m.

Närvarande vid ärendets slutliga behandling: se utlåtandet nr 1.

Genom en den 19 mars 1918 dagtecknad proposition, nr 169, vilken för behandling hänvisats till särskilt utskott, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

1:o)

L a g

om tillägg till lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta.

Härigenom förordnas, att till lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta skall fogas en ny paragraf av nedan angivna lydelse:

20 §.

Är enskild försörjningsskyldig enligt myndighets beslut pliktig att till fattigvårdssamhälle utgiva bidrag till den försörjningsberättigades underhåll för tid efter beslutets meddelande, skall beträffande sådant bidrag vad i denna lag är stadgat om införsel i avlöning, pension eller livränta för underhållsbidrag, som utgår till den underhållsberättigade, äga motsvarande tillämpning.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1919.

2:o)

L a g

om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 14 juni 1917 om förbud för vissa underhållsskyldiga att avflytta från riket.

Härigenom förordnas, att 1 § i lagen den 14 juni 1917 om förbud för vissa underhållsskyldiga att avflytta från riket skall hava följande ändrade lydelse:

1 §.

Den, som enligt rättens eller domarens beslut eller skriftligt, av två personer bevittnat avtal är pliktig att till fullgörande av lagstadgad underhållsskyldighet utgiva underhållsbidrag till barn eller adoptivbarn under femton år, må ej avflytta från riket, med mindre han hos överexekutor i den ort, där han har sitt hemvist, ställt av överexekutor godkänd pant eller borgen för underhållsskyldighetens fullgörande, till dess barnet fyllt femton år.

Vad sålunda stadgats skall äga tillämpning jämväl beträffande enskild försörjningsskyldig, som enligt myndighets beslut är pliktig att till fattigvårdssamhälle utgiva bidrag till försörjning av barn eller adoptivbarn under femton år; och skall i sådant fall vad i denna lag sägs om underhållsberättigad gälla fattigvårdssamhället.

Borgen må ej godkännas, med mindre den ingåtts såsom för egen skuld och, där borgesmännen äro flera, de borgat en för alla och alla för en.

Det åligger överexekutor att, där den underhållsberättigades hemvist är känt, till denne med posten avsända underrättelse därom att säkerhet blivit ställd.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1919.

3:o)

L a g

om ersättning i vissa fall av allmänna medel till vittnen i mål enligt 75 § i lagen om fattigvården.

Häri genom förordnas som följer:

Har i mål, som avses i 75 § av lagen om fattigvården, någon efter förordnande av Konungens befallningshavande blivit inkallad för att inför domstol höras såsom vittne eller upplysningsvis, njute han ersättning för inställelsen av allmänna medel efter enahanda grunder och i samma ordning, som stadgas angående ersättning av allmänna medel till vittnen i brottmål; skolande sådan kostnad alltid stanna å statsverket.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1919.

Ifrågavarande lagförslag hava utarbetats i samband med det förslag till lag om fattigvården, som av Kungl. Maj:t framlagts för innevarande års riksdag, och utgå ifrån ett godkännande i huvudsak av sistnämnda förslag.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för nu förevarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av förslagen icke funnit skäl till anmärkning mot desamma och ej heller haft något att erinra mot att, på sätt i propositionen förutsatts, de kostnader, som bliva en följd av lagen om ersättning i vissa fall av allmänna medel till vittnen i mål enligt 75 § i lagen om fattigvården, utgå ur det under andra huvudtiteln uppförda förslagsanslaget »ersättning åt domare, vittnen och parter».

Utskottet får sålunda hemställa

att — under förutsättning att riksdagen antager lag om fattigvården i huvudsaklig överensstämmelse med vad utskottet hemställt — ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 maj 1918.

På utskottets vägnar:

JOHAN BECK-FRIIS.